

FALIO MI JE BOD

3. mjesto

Autor: Boris Lavrnja, 3. b

Nikad nisam bio od onih učenika koji redovito uče. Tako je bilo i kada sam išao u osnovnu školu. Mama je već znala da učim ili kada je jako blizu ispit ili kada sam već dobio jedinicu. Posebno se sjećam događaja iz osnovne škole kada sam pisao ispit iz matematike. Matematika mi nije bila baš jedan od dražih predmeta i uvijek sam bio na granici između jedinice i dvojke. Stalno sam imao izgovor da mi fali bod do pozitivne ocjene, a ponekad i pola boda. Mama je već znala da sam uvijek bio „na granici“.

Jednom prilikom isto smo pisali ispit iz matematike za koji sam se čak potrudio učiti malo ranije. Mama je bila iznenađena mojim učenjem ranije nego obično. Nadala se da ću dobiti pozitivnu ocjenu, barem dvojku. Stigao je i taj dan. Napisao sam ispit iz matematike nadajući se pozitivnoj ocjeni. Kada sam stigao kući, mami sam rekao kako sam dobro napisao i da su mi čak prijatelji „pomagali“. Nadala se čudu jer sam i učio i imao „pomoć“. Čak se nadala i nemogućem da će biti trojka, četvorka ili možda petica.

Prošla su dva dana. Mama je imala velika očekivanja. Došao sam iz škole i rekao već po običaju da mi je „fali bod“. Ona se šokirala, ali se krenula smijati i upitala me: „Koliko bi dobio da ti prijatelji nisu pomagali?“